

BIBLIOTEKA
E
8SH-1
R86
SHETIT
GJIROKASTËR

ne

VJERSHA

■ Nazmi Roli ■

891.985-1

286

S

NAZMI H. ROLI

Ne

(Djerska)

~~53950~~

30173

SHKURTORI E SHKURTIT
"PUBLIKAT"

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

NE

Midis të gjithë ngjyrave të ylberit
Ne zgjodhëm më të dashurën:
Të kuqen.

Ndër të gjithë erërat e motit
Ne deshëm më të fortat:
Të Nëntorit.

Nga të gjithë rrugët e historisë
Ne ecëm në më t'vështirën:
Të revolucionit.

MUJO ULQINAKU

Gjithë trëndafilat e vendlindjes
Atë mbrëmje prilli kishin çelur,
Kur ti ike gurëve të rrugicës
Nga zëri i gruas i përcjellur.

Ende mirë me fëmijët s'u shmalle.
Ti u puthe sytë ndërsa flinin.
Atë mbrëmje prilli gjithë shtëpitë
E atdheut në zemër mërdhinin.

Atë ditë deti dallgë sillte,
Atë ditë deti sillte erë.
Topat heshtnin. Mbreti tutje ikte.
Si na erdhi, eh, ajo pranverë!

Ti e zbraze armën gjersa heshte.
Brigjeve të detit, mbylle sytë.
Përmbi trëndafila, atë mbrëmje
Si burim rodhi gjaku yt.

Gjithë trëndafilat e vendlindjes
Me gjakun tënd i skuqe atëhere...
Tek ti ne vijnë nga gjithë rrugicat,
Ne vijnë së bashku me pranverën.

Mirënjohjen tonë ty të sjellim,
Ndërsa er' e detit t'i kreh flokët
Trëndafilë prilli ty të hedhim,
Trëndafil i kuq i kësaj toke.

VAJZAT E FABRIKËS SË LETRËS

Kur sa vijnë e më të shkurtëra bëhen ditët e
vjeshtës.

Dhe si zogj vere nga larg duken mullarët,
Çdo ditë në mëngjes vajzat e fabrikës së letrës
Tek porta, nga të gjitha udhët,
vijnë si flutura të bardha.

Hyjnë në repartin e zbardhjes e agregate
Që e bardhë si zemra e tyre të dalë letra,
Që ne djemtë, moshatarët e tyre
Për dashuritë e tyre të reja,
Të shkruajmë më shumë vjersha.

P E I S A Z H

Mbrëmë gjithë natën ra dëbora e fundit e dimrit,
Mbi rrugët, lulishtet dhe çatitë e shtëpive.
Në mëngjes u duk sikur kish ardhur pranvera,
Sikur me lule të bardha
ishin rënduar degët e qershivë.

Vajzat pranë qershivë kaluan si një fllad i lehtë
Dhe ndjenë se pranvera ishte shumë afër,
Ashtu siç ndjejnë kur pas fëmijërisë së qetë
Vjen papritur mosha e kaltër.

Dhe i shkundën të gjithë qershitë me radhë,
Flutura të bardha u rrëzuan në tokë.
Dhe duke qeshur u futën në turnin e parë
Me petale të bardha dimri, ngatrruar flokët.

UNË PO NISEM SOT ME MOSHATARËT

Unë po nisem,
Kokën kam të qethur.
Sot me moshatarët shkoj ushtar.
Nënë e dashur, më përcill e qeshur,
Se me vete lotët s'mund t'i marr.

Motrat hidhen dhe më puthin fort
Dhe më thonë që ta ruaj trupin,
Veçse ti, baba, mbahesh i fortë,
Tek ma rreh kaq burrërisht supin.

Dhe ti, fqinj' e vogël e sykaltër,
Pse me gishta tinës i fsheh sytë?
Në s'ta shpreha dashurinë e pastër
Letrën time prite ndonjë ditë.

Unë po nisem sot me moshatarët,
Se i mbusha plot nëndëmbëdhjetë.
Për të mbrojtur grunjat, ullijt, arat,
Për t'ju mbrojtur juve, o të shtrenjtë.

* * *

Shpesh për ty më kap një mall i ëmbël
Dhe për viset e mia të qeta.
Larg më shumë ju dua ç'ju kam dashur,
Mallin tim e dërgoj në letra.

Ato vijnë si copra resh të bardha
Në horizont, kur skuqin perëndimet.
Ti, ndërsa era flokët do t'i shprishë,
Nëpër to do ndiesh dorën time.